

Maandag 5 juni 1916 – ochtendeditie

Londen, 3 juni. Officieel. Het zeer ernstige gevecht ten zuidoosten van Ieper, tussen Hooge en de spoorlijn Ieper-Menen is zonder ophouden voortgezet. De Duitsers zetten hun aanvankelijk succes van gisteravond voort met nachtelijke aanvallen en slaagden er in tot een diepte van 650 meter in onze linie door te dringen in de richting van Zillebeke. De Canadezen, die in deze sector staan, voerden 's ochtends om zeven uur een tegenaanval uit en slaagden er snel in, de vijand te verdrijven uit een groot gedeelte van het door hem genomen terrein. De Canadezen spreidden grote moed tentoon bij een zonder succes uitgevoerde tegenaanval, die was uitgevoerd na een hevig, onafgebroken bombardement. De verliezen van de vijand zijn zwaar; de Duitsers lieten vele lijken achter.

De generaals Mercer en Williams, van de derde Canadese divisie, die gisteren gedurende het bombardement de voorste loopgraven inspecteerden, worden vermist.

Parijs, 4 juni . Middagcommuniqué:

Aan het Engelse front wordt zonder ophouden uiterst verwoed gevochten ten zuidoosten van Ieper, tussen Hooge en de spoorweg Ieper-Menen. Met voortzetting van het aanvankelijk voordeel, dat zij gisteravond hadden behaald door de voorste Engelse linie binnen te dringen, hebben de Duitsers hun aanval gedurende de nacht doorgezet en zijn erin geslaagd om tot een diepte van 700 meter door de Engelse verdedigingswerken heen te dringen in de richting van Zillebeke. Doch de Canadese troepen, die een der vakken in deze zone bezetten, voerden 's ochtends om 7 uur een tegenaanval uit en slaagden erin om een groot gedeelte van het verloren terrein op de vijand te heroveren.

Berlijn, 4 juni. Officieel: Op de stellingen, die wij ten zuidoosten van Ieper hadden veroverd, hebben de Engelsen verscheidene aanvallen gericht, die alle zijn afgeslagen.

Vijandelijke vliegers hebben bij het bommen werpen in Vlaanderen verscheidene Belgen gedood. Militaire schade is daarbij niet berokken.

Bij Hollebeke is een Engels vliegtuig door afweergeschut neergeschoten.

James Hill en de Belgen.

Havre, 3 juni. Er is bekend gemaakt, dat de onlangs overleden Amerikaanse spoorwegmagnaat James Hill, die een bewonderaar en vriend was van koning Albert der Belgen, vijftieng miljoen frank heeft nagelaten voor het herstel van België.

Maandag 5 juni 1916 – avondeditie

Londen, 4 juni. Officieel: De toestand bij Ieper is onveranderd.

Belgische dienstweigeraars.

Het Belgisch Staatsblad van 20-26 mei bevat het volgende besluit van koning Albert der Belgen:

Art. 1. De militairen der contingenten geroepen binst de oorlog, hebben, ten allen tijde, de verplichting zich ter beschikking te stellen van de wervingsburelen en van de diplomatische en consulaire agenten van de Belgische regering, ten einde er over hun geval kan worden beslist door de wervingscommissies.

Art. 2. Degenen onder hen, die, ondanks een afzonderlijke waarschuwing, gegeven hetzij aan hemzelf, hetzij aan hun vader en moeder, hetzij een van dezen, zich halsstarrig onttrekken aan hun militaire verplichtingen, zullen door de diplomatische en consulaire agenten aan de regering worden aangeduid.

Art. 3. De namen en voornamen van deze militairen en, zo mogelijk, de andere inlichtingen die hen aangaan (geboortedatum, beroep, woonplaats, verblijf, enz.) zullen worden aangetekend door onze minister van binnenlandse zaken in een bijzonder register genaamd "Register der dienstweigerars".

Dit zal worden in orde gehouden door schrappingen en bijvoegingen.

De vermeldingen er in voorkomend zullen worden afgekondigd in het staatsblad en aangeplakt ter zetelplaats der regering, in de lokalen der burelen en van de wervingscommissies alsook in de kanselarijen der legatschappen of consulaten.

Art. 4. De miliciens aangeduid door de artikelen 2 en 3, die zich niet zullen ter beschikking hebben gesteld van de wervingsburelen en commissies of der Belgische diplomatieke of consulaire agenten, in een tijdsverloop van een maand, aanvang nemend de dag der afkondiging van hun naam in het staatsblad, zullen als deserteurs worden aanzien en onderworpen aan de straffen voorzien bij het militair strafwetboek, onverminderd de toepassing der bekrachtigingen en strafbepalingen ingesteld ten opzichte der weerspannigen en der nalatigen, door de wetten op de militie.

Art. 5. De inbreuk aangeduid door artikel 4 van de huidige besluitwet wordt gevonnist door de militaire rechtsmacht.

Art. 6. Al de bepaalde beslissingen der militaire rechtsmachten of wervingscommissies, waardoor zou uitschijnen dat een persoon ten

onrechte is ingeschreven geweest op het “Register der dienstweigeraars”, zullen aan onze minister van binnenlandse zaken worden medegedeeld. Deze zal de schrapping van de belanghebbende bevelen in het register. Melding ervan zal worden gemaakt in het staatsblad en bij middel van aanplakbrieven.

Art. 7. Het tegenwoordig besluit zal kracht van wet hebben vanaf de dag van zijn bekendmaking in het Belgisch Staatsblad.

Dit koninklijk besluit is genomen, nadat de Belgische ministers van oorlog, justitie, binnenlandse zaken en buitenlandse zaken het volgende verslag aan koning Albert hadden uitgebracht:

Opbeurend is het vast te stellen dat de Belgen aangeduid door de besluitwetten van 1 maart en 6 november 1915, met grote geestdrift deze oproepingen hebben beantwoord. Zij die deze oproep nog niet hadden voorafgegaan, waren gelukkig en fier te zijn toegelaten om plaats te nemen in de rangen van het roemrijke leger door uwe majesteit aangevoerd.

Enigen nochtans van deze jonge lieden, hebben hun plicht nog niet verstaan.

Hun houding steekt smartelijk af tegen de vaderlandsliefde door de overgrote meerderheid der militairen betuigd.

Maatregelen dringen zich op.

Het schijnt van nut dat een plechtige verwittiging aan deze verdwaalden zou worden gegeven. Weinigen zullen de droevige moed hebben er doof aan te blijven.

Halsstarrig aan het bedreigde en lijdende vaderland de hulp weigeren van een krachtige arm, is een fout van een uiterst gewicht.

Indien sommigen ze durven bedrijven, zal hen een strenge tuchtiging worden opgelegd.

De veroordelingen tegen hen uitgesproken zullen onverbiddelijk worden uitgevoerd, hetzij onmiddellijk, hetzij op het ogenblik dat, de vijandelijkheden geëindigd, de schuldigen het nationaal grondgebied opnieuw zullen willen betreden.

Belgisch middelbaar onderwijs (Ingezonden).

Middelburg, 3 juni 1916.

Geachte redactie:

Mag ik, ter aanvulling van wat dr. Herman Dubois uit Amersfoort schreef in uw ochtendblad van 2 juni, naar aanleiding van het artikel "Feiten en documenten" van N. N. in "De Vlaamsche Gedachte" over de toestand van het Belgische middelbaar onderwijs in Nederland, er eens op wijzen, dat hetgeen N. N. daarin beweert over bedoeld onderwijs te Middelburg, al even ... onnauwkeurig is, als wat er in staat over Amersfoort.

Als N. N. zegt: "Te Middelburg ... gebeurt bijna alles in het Frans", dan is dat juist op het woordje "Frans" na. Dit moet zijn Nederlands.

Als hij zegt: "geen der vakken door de wet aangeduid, worden in het Nederlands gegeven", dan moet dit worden gelezen: alle vakken door de wet aangeduid, en nog andere bovendien, worden in het Nederlands gegeven, alleen met uitzondering van een paar vakken in de hoogste klas.

Ik moet er met nadruk tegen protesteren dat er gesproken wordt van "de schandelijke toestand waarin onze Vlaamse kinderen in Nederland verkeren". Het wekt verbazing, dat een blad, uitgegeven

door de heer Leo Picard aan een dergelijke algemene beschuldiging, uitgesproken door iemand die zich verschuilt achter anonimiteit, een plaats verleent.

Deze Vlaamse gedachte schijnt allerminst juist te zijn gedacht.

Als N. N. zegt, dat het niet gemakkelijk ging, zich inlichtingen te verschaffen over de Belgische inrichtingen van middelbaar onderwijs, dan vragen wij waarom hij niet de loyale weg heeft bewandeld en zich openlijk heeft gewend tot de schoolcommissies zelf. Hij zou ons althans bereid gevonden hebben, wanneer hij als werkelijk belangstellende zich tot ons had gewend, hem alle inlichtingen te verschaffen die hij wenste en hem gelegenheid te geven door persoonlijk bezoek zich op de hoogte te stellen.

Hij had dan weliswaar zijn anonimiteit moeten laten varen, maar hij zou, bij wijze van voordelige ruil, daarvoor inderdaad "feiten en documenten" hebben gekregen en hij had dan niet, met deze valse vlag een lading ... onnauwkeurigheden behoeven te dekken.

Herman Snijders
Voorzitter van het bestuur der
Belgische school te Middelburg.